

Het centrale station van Luxemburg, met zijn silhouet uit de tijd van het Keizerrijk, moet niet onderdoen voor de moderne lijnen van het nieuwe gebouw der Luxemburgse spoorwegen dat ernaast werd opgericht.

1859 - 1959

Bij een eeuwfeest is het de gewoonte een blik achteruit te werpen om de afgelegde weg te meten. Dat deden onze collega's van het Groot-Hertogdom Luxemburg ter gelegenheid van het honderdjarige bestaan van hun eerste spoorlijnen: de lijnen Luxemburg-Aarlen en Luxemburg-Thionville, die op 4 en 5 oktober 1859 werden ingehuldigd.

HET EEUWFEEST VAN DE LUXEMBURGSE SPOORWEGEN

In de werkplaats van Luxemburg.

Deze dubbele inhuldiging had een groot historisch belang: door hun samensmelting te Luxemburg, verbonden de beide lijnen, inderdaad, het nieuwe net met de grote verkeersader van Noord naar Zuid, van de Noordzee naar Frankrijk, Zwitserland en de verder gelegen landen. De Luxemburgse spoorwegen werden dadelijk een machtig economisch werktuig in dienst van de natie.

Het net ontwikkelde zich tamelijk vlug. Wasserbillig (in 1861), Ulflingen (in 1866), Echternach (in 1874), Péttingen (in 1875), Bettemburg (in 1883) en Schimpach (in 1888), werden achtereenvolgens met de hoofdstad verbonden.

Na de tweede wereldoorlog, die het economisch leven van het land zo diep schokte, zegde de Regering al de concessies op die betrekking hadden op de exploitatie van de Luxemburgse spoorwegen. Met de deelneming van de Belgische en Franse Regeringen, richtte zij de Nationale Maatschappij van Luxemburgse Spoorwegen op; zij schreef voor 51 % in op het maatschappelijk kapitaal, terwijl de overige 49 %, in gelijke delen, voor de twee voornoemde regeringen waren bestemd.